

Klimanytt 254**Redaktør: Ole Henrik Ellestad****30.5.2019****klimanytt@klimarealistene.com**

Klimaspråk: forbedring i 1930-årene

Ole Henrik Ellestad*

Temaet i dette Klimanytt er klimavokabularet og manipuleringen av språket vårt. I opplysningsamfunnet gjelder «Kunnskap er makt». I klimapolitikken bytter man til 'ord er makt'. Så er det fritt frem for manipulerende ordvalg.

Når IPCC i sin siste hovedrapport i 2013 konkluderte at oppvarmingen flater ut, ekstremeffektene har ikke økt og beregningsmodellene stemmer ikke med observasjonene (*Klimanytt 237*), så innoverer IPCC-leiren begrepene for å flytte folks oppmerksomhet fra en feilslått CO₂-hypotese til krisemaksimering. Misbruk av barn med *Greta Thunberg* i spissen – 16-åringen som ifølge mediene presenterer fakta – skolestreiker og mer alarmerende ordvalg er blant de øvrige hersketeknikker.

'global warming' med oppgradering til 'global heating' – het klode. At kloden ikke er blitt nevneverdig varmere siste 22 år underslås når egen politikk står på spill. Se ellers andre benyttede begreper (*KN 210*).

Klimakrisen som aldri kommer

Faguttrykk byttes med ord som skal lede til handling for å redde kloden. Nå er det foretrukne ord blitt klimakrise, fjernere fra brysomme faglige kontrollspørsmål om hvor store er endringene? Sammenblanding av

vitenskap og politikk, som var en hovedkritikk allerede i IPCC-evalueringen i 2010 (*KN 167*), blir derved eskalert i stedet for å bli redusert slik anbefalingen var.

Men klimaendringene følger tidligere naturlige mønstre, og er moderate. Det blir ikke krise, nødsituasjon, sammenbrudd eller het klode av at spesielt minimumstemperaturene øker: om netter, vintre, i kaldere strøk og Arktis. Det var 2–3 °C varmere og gunstigere på kloden i mange tusen år under Holocen maksimum. Vi har 8 °C å gå på opp til nivået da dinosaurer levde på en planterik klode, og verdens matvareproduksjon har vært rekordpreget de senere år. Den stimuleres av økte CO₂-mengder og temperaturer.

De menneskeskapte krisene er virtuelle, skapt ved å beregne modellscenario gjennom et utall av ikke-validerte modeller med urealistiske hypoteser om fremtiden. De er med politikernes velsignelse programmert for alarmerende utvikling og stemmer ikke med foreliggende observasjoner.

Ingen fornekting

Å være skeptisk har i naturvitenskapen alltid vært en positiv egenskap, en del av idégrunnlaget. *English Oxford Dictionary* (EOD) har følgende definisjon: «*a person who questions the validity or authenticity of something purporting to be factual*», oppfattet som «*a seeker of the truth; an inquirer who has not yet arrived at definite conclusions*». Det leder til gjennomgang av fremlagte forskningsresultater og observasjoner, eventuelt reproduksjon av eksperimentene, sjekk av samsvar mellom eksperimenter/observasjoner og teori og om det er faglig grunnlag for konklusjonene.

IPCC konkluderer (2013) at: Mer enn 50 % av endringene er menneskeskapte. Det er ingen økte tendenser til ekstremvær og dermed er tidligere alarmerende hypoteser dementert (*KN 237*). Prinsipielt sett er motpartene av det syn at den andre part vektlegger sine hypoteser i for stor grad.

Konklusjon

Desto svakere vitenskapelig posisjon IPCCs hypoteser har, desto mindre blir faglige forhold omtalt, og desto mer skifter ordbruken til mer alarmerende former. Det er intet grunnlag for de 'nye' begrepene dersom vitenskapelige resultater legges til grunn. Derfor ble Gaia-filosofiens far, *James Lovelock*, Greenpeace-gründer, *Patrick Moore*, og Die Grüne-pionér, *Fritz Vahrenholt*, blant ledende IPCC-kritikere.

Det 'nye' klimavokabularet

Den engelske avisen *The Guardian* *skrev nylig* at man må endre ordvalget for å beskrive mer presist hva som skjer og få folk til å forstå alvor og konsekvensene. Sjefredaktøren omtalte de nye begrepene: Climate-crisis (krise), emergency (nødsituasjon), break down (sammenbrudd), global heating (global hete) og denier (fornekter). Se også avisens «*style guide*».

Apocalypse Survival Guide

Hun hevder begrepene benyttes i større grad av organisasjoner fra FN til UK Met Office og er blitt et ledd i det nye klimaorakelet Greta Thunbergs uttryksform. BBC har i tillegg uttalt at man trenger ikke ha med en klimafornekter i programmen for å skape balanse. Vi har sett mye av hva det leder til, senest i David Attenboroughs manipulerende program om hvalrossdød feilaktig tilordnet klima.

NRK var rask i oppfølgingen. Redaktør for Det norske akademis ordbok (NAOB), *Carina Nilstun*, ble intervjuet om begrepsforståelse. Faglig sett greie presiseringer bortsett fra at hun overså bruken av klimaforbedringer under 1920–40-årenes oppvarming. I tråd med NRK-intensjonen etterlot programmet hovedinntrykket av at bruk av 'nyskapningene' var kurant. Ingen faglig begrunnelse, kun en semantisk krisemaksimering.

Global oppvarming – klimaforbedringer i 1930-årene

La oss se på begrephistorikken. Oppvarmingen 1915–1945 ledet til et gunstigere klima. Mediene og fagekspertisen registrerte og omtalte de endrede forhold – interessant nok som klimaforbedringer. Ikke så vanskelig å forstå fordi det inkluderte også oppvarming (naturlig) etter Den lille istid. En tid som bar sitt navn med rette: kaldere, dårligere avlinger, økte naturkatastrofer mm.

Men klimaforandringer ble etterhvert en akseptert form. Da den velkjente 30-årige varmeperiode ble avløst av en 30-årig avkjølingsperiode 1945–76, og fagfolk, medier og politikere var bekymret for en ny istid, ble klimavariasjoner en riktigere nyansé. Med IPCCs inntog i 1988 ble hovedfokus igjen rettet mot global oppvarming. Men ettersom oppvarmingen flatet ut fra slutten av 1990-årene ble dette noe pinlig, og IPCC-leiren skiftet til klimaendringer (change) som ga mulighet for å flytte fokus til ekstremeffekter. Men nå når utflatingen fortsetter, med unntak av en varm super El Niño 2015–16 (værphenomen), vil man likevel tilbake til